

serven; i des d'aquell dia quedà conegut aquell lloc, com se'n diu avui encara, el «salt de la núvia».

Francesc Maspons i Labrós nasqué a Granollers el dia de Sant Jordi de l'any 1840. Els seus pares havien traslladat temporalment llur residència a la capital vallesana, car les freqüents lluites civils d'aleshores així els ho havien aconsellat. Més tard retornaren a la ciutat comtal, i en aquella Universitat cursà el jove Francesc els estudis de Dret, fins adquirir el grau de notari, carrera que exercí durant molt temps.

Fou una de les figures capdavanteres de la Renaixença de les nostres lletres, i sobressortí en elles com escriptor eminent, d'un estil elegant i correcte, dintre l'ambient literari de la seva època. Publicà alguns periòdics i revistes, junt amb altres parents i amics seus; els principals foren "Lo Calendari Català" i "Lo Gay Saber". Però en ço que més sobressortí fou en el conreu de la ciència folklòrica. Ja hem fet notar, en les "Pàgines antològiques d'excursionisme" del número 1 d'aquest BUTLLETÍ, dedicades a la seva germana Pilar, que ells dos foren els que donaren als estudis folklòrics l'importància que realment mereixen, principalment en el cas de la nostra terra. Sobre aquest tema publicà, doncs, diverses monografies i altres treballs, com les "Semprevives", els quatre volums de "Lo Rondallaire", "Contes populars catalans", "Jochs de la infància", i les "Tradicions del Vallès". D'aquest darrer treball n'hem tret la tradició que hem copiat més amunt, bella mostra dels seus escrits, que són també caracteritzats per un fervent amor a la terra que el vegé néixer i a les seves llibertats.

Ocupà la presidència del Centre Excursionista de Catalunya, entitat de la qual era soci fundador. Essent bona part de la seva obra inspirada en la Naturalesa es comprèn que fos un entusiasta del nostre esport; des de la seva casa pairal de Bigues, realitzava excursions per tota la terra vallesana i per la resta de Catalunya, arribant a ésser un perfecte coneixedor de la seva pàtria.

Una vida tan plena d'activitats profitoses, s'esfumà el primer de setembre de 1901, data en que va morir a l'esmentada casa pairal. Granollers perdia, amb la seva mort, un fill il·lustre que l'honorava i Catalunya un dels homes que més havien treballat en tots els aspectes per a portar-li una fructífera Renaixença de les arts, ciències i lletres. — P.